

LBRIIS

We know
books

Editor: *Vasile Burlui*

Redactor: *Luiza Gherghelaș*

Tehnoredactare: *Luiza Gherghelaș*

Copertă: *Florentina Vrăbiuță*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BĂDILESCU, MARIA ADRIANA SPERANȚA,

Taina Marelui Întreg/ Maria Adriana Speranța

Bădilescu ; pref. de Livia Iacob - Iași : Cartea

Românească Educațional, 2023

ISBN 978-606-057-296-1

I. Iacob, Livia (pref.)

821.135.1

Maria Adriana Speranța Bădilescu

Taina Marelui Întreg

Prefață de Livia IACOB

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional, Iași,
2023

Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2, Iași – 700124.

www.ecredu.ro

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

Am scris și scriu
Cum tu ai dorit.
Datoria împlinită
Un semn își dorește să vină.
Eu îl aștept... iubirea ta!

Cuprins

PREFAȚĂ (Livia Iacob).....	5
Ajută-ne!.....	15
Floarea spinului.....	16
Pecetea nedorită.....	18
Gânduri cu întrebări.....	20
Adierea surâsului	21
Ea este cheia vieții.....	22
Buchetul zdrențuit al zilelor.....	23
Sub umbra lor	24
Viața sufletului	25
Urzeala gândului.....	26
Pecetea plecării	27
Totul se pierde	28
Uitarea veșmânt.....	29

Păcatul plecării.....	30
Adevărul răpus.....	31
Mulțumește!.....	32
Puterea nimicului.....	33
Și totuși te aștept!.....	34
Marea adormită a clipelor.....	35
Tu nu vei ști.....	36
Cartea vieții.....	37
Osânda răului.....	38
Picătura de apă.....	39
Iartă-i!.....	40
Prețul tăcerii în infinit.....	41
Mai departe.....	42
La început Cuvântul.....	44
Gânduri cu noroc sau fără.....	45
Salt în Lumină împlinit!.....	46
Tu speră!.....	47
Taina Marelui Întreg.....	49
Mogâldeață.....	50
Scrisoare pentru voi.....	51
Fărâma de nimic.....	52
Totul e fără noimă.....	53
Focul vieții.....	54
Icoana așteptărilor.....	55

Întristări și întrebări.....	56
Visez.....	57
Visul nopților trecute.....	58
Străduța din pelin amar.....	59
Tărâmul regăsit.....	60
Mereu prea departe.....	61
Durerea malurilor fără viața apelor.....	62
Călătoria prin viață.....	64
Popasul trecerii noastre.....	65
Vine o zi.....	66
Podoaba sufletului.....	67
Noaptea.....	68
Înaltul egalează Pământul.....	69
Vremea întrebărilor.....	70
Viața tăcerilor temute.....	71
Primăvară frivolă.....	72
Noapte învechită.....	73
Pânza vremii.....	74
Printre stele și luceferi.....	75
Visul și durerile lui.....	76
Întrebări și îndoieli.....	77
Lumea Nevăzută.....	78
Cenușa timpului.....	79
Vis de bunică.....	81

Păcatul iubirii.....	82
Orga veșniciei.....	83
Învață și Crede!.....	84
A venit vremea!.....	86
Sperăm?!.....	87
Clepsidra deschisă.....	89
Dorința clipei.....	90
Crede!.....	91
Timp să ai!.....	92
Păsări pe cer.....	93
România azi.....	94
Vremuri asemeni oamenilor.....	96
La Tine să mă întorc.....	97
Albul e negru!.....	98
Imaginație.....	99
Pasul vieții.....	100
Sufletul este stăpânul!.....	101
Gânduri.....	102
Azi.....	103
Iubește România!.....	104
Cum Domnul a spus!.....	106
Totul aici se oprește!.....	107
Tu știi?.....	108
Iubirea este măreția vieții.....	109

Cumpăna izvoarelor.....	110
Nimeni și nimic.....	111
Păgân decor.....	112
Călătorule!.....	113
Măreția și Mărinimia vieții.....	115
Pasul Cerului.....	116
Iubirea nu se teme!.....	118
Într-o zi de iarnă.....	119
Seară de Crăciun.....	120
Aripi de gânduri.....	122
Poem scris în câmp.....	123
Tăciune pe vatră.....	124
Tristețea dorului.....	125
Adevăr.....	126
Mai săracă în suflet.....	127
Doamne, ne iartă!.....	128
Flori de tei.....	130
La răspântii adânci.....	132
Drum spre desăvârșire.....	133
O noapte de primăvară.....	134
Visele vieții.....	135
Mă întorc la Tine.....	136
Trupul timpului.....	137
Stea visătoare.....	138

Clepsidra vieții.....	139
Aud visul.....	140
Noapte de noapte.....	141
Singurătatea răzvrătirilor.....	142
Harul Divin.....	143
Suntem vise și gânduri.....	144
Puterea infinitului.....	145
Tărâmul iluziilor.....	146
Trecutul.....	147
Aripa toamnei.....	148
Năluca ce vine.....	149
Datoria împlinită!.....	150

*Tu, călător ce mai ești încă aici,
Înainte de ultimul tău zbor fă-ți timp
Bagajul plecării adună-l în Sfânt
Vama să-ți fie ușoară, Cineva să te ierte.*

*

*Rătăciți în visele noastre
Am aflat într-o noapte
Cărarea Plecărilor
Cât ne-a fost de aproape!*

*

*Cartea este ființă!
În ea nu mi-am lăsat doar gândul și cuvântul
Mi-am lăsat la vedere și sufletul.*

Ajută-ne!

TU, Doamne, ne-ai dat zilele
Să le înveșmântăm în trăiri.
Te rugăm, fă-le mai blânde
Și ajută-ne drumul lor să nu-l răvășim.

În calea noastră cărări sunt multe
Cum noi să știm poteca bună să găsim?
Am vrea poteca rea să ocolim,
Dar uneori e prea atrăgătoare... noi o alegem!

TU, cu iubire vino și ne culege
Din drum rătăcit și dă-ne puterea
Să nu greșim!

Poemul cuvântului este gândirea sufletului
Când viața pe Pământ își trăiește.
Tu nu ai cum departe să stai
Și în clepsidra timpului nimic să răsară.
Vârtejul vieții fără știrea ta
Se adună adeseori în pașii făcuți.

Trează sau în adormire viața înainte va merge
Uneori, cum nu ai vrea gândirea să-ți întregească.
Pe alei, fără temeii, popasuri în noapte adâncă
Ea face mereu. Tu încearcă să mergi mai departe...

Întunericul nopții are menirea viața să-și trăiască.
De el, vine vremea când nu poți fugi nici tu!
În depărtări să alergi... este Cineva care te strigă
Și pasul greșit cu durere îl va întoarce.

Adu-ți aminte de Drumul Crucii și greul vieții
Cu Iubire, în răbdare, îl vei străbate singur,
În tăcere, cu a ta durere nechemată în noapte și zi.

Gândește mereu; nu ai venit aici să ridici
Doar piatra ușoară pe drumul primit...
Uneori, floarea spinului tu singur zidești!
Dar floarea, oricât de frumoasă ar fi, este a Spinului,

Iar spinul vieții prin greu nu te va trece
Când în grădina ta ai semănat, o vreme,
Semintele lui.

Pecetea nedorită

De o vreme...
Tot ce noaptea clădește
Ziua scoate în Lumină
Și cu migală așterne
Doar Adevărul!

Din visul cu tine
În umbră nimic rămâne!
Aș dori ziua să aibă altă cărare
Și în rodul trăirii în noapte
Să nu umble!

Ar fi frumusețea clipei rămase
Când nimeni nu închide fereastra iubirii,
Pe drum hărăzit să desprindă
Clipă de clipă.
Și așa se încheie visul nopților mele...

Ziua în trufie se aprinde să fie stăpână
Și tot ce se adună în vis irosește.
Puterea nopții e slabă și rămâne învinsă,
Dar în umbră de stele au plecat visele mele
Cu tine, iubire!

În gândul gândului mă pierd
Și nu vreau să cred că este al meu.
Nimic nu adună din ce vreau să-mi rămână
Totu-i amăgire și nimic cu sens
Nu mă face să înțeleg rostul meu –
o clipă fără tine!

De ce omenescul cuminte se închide
În întrebarea fierbinte –
De unde până unde pășesc
Și de ce să mă prind în gândire străină?
Țesătura vieții se lipește de mine
Și în adâncuri eterne Pecetea își pune!

Adierea surâsului

Universul mereu îți va cânta
Simfonia Stelelor,
Dar tu nu ai timp niciodată să asculți...
Faci cu ea... Este viața ta!

*

Cărarea gândului nu este mereu
Aceeși sufletului tău.
Nu te adăposti nici tu pe cărarea lui,
Dar dacă vrei să lupți, gândul să-l stăpânești
Și el va dori cărarea sufletului tău să cunoască.

Credeam că pot alerga
Printre himere rătăcind,
Printre tăcerile tale,
Dar am poposit, poate dintr-o eroare,
Iar în gândurile mele,
Coborându-le în suflet
Să descopăr în lumină
Veșnicia unei stele.

În șoptă am întrebat –
Să nu-i trezesc aripa frântă,
Suferința să-i cutremure sufletul –
Unde ești stea netrecătoare,
De iubirea mea azi te caută
Și cum să nu fii lângă mine
Să clădim mereu visele noastre?

Locul meu este în adierea surâsului tău,
Tu nu mă uita rătăcită!
Raiul nostru de se vrea să existe
Este lângă stea netrecătoare, stea iubitoare –
Tu și eu!

Eu spre înalt sau tu spre Pământ, stea iubitoare...
Răspunsul duios mă doare!
Și din vis alerg în geana dimineții
Să citesc adevărul dezgropat de intenții.

Este ziua cea mai lungă
Când și liniștea tace
Să-și plângă mormântul
În sufletul gândului ei.

Pe margine de prăpastie stai
Și nu știi unde să pleci
Când vioara abisului
Îți cântă în jale, de dor.

Iubirea își coase în ghergheful durerii trăirea
Niciodată ața cusută să termine.
Desenul e fibra durerii eterne
Luând cu sine bucuria vieții.

Tu, acum știi – nu poți amesteca
Durerea cu bucurii mii, cum era altădată.
Soarta îngâmfată a vrut încă o dată să-ți arate
Ce stăpână este și cum poate face
Cu viața ta, în orice clipă, ce vrea.

Clipa... e dreptul ei să o bucure sau nu.
Tu, cel fără putere, stai și așteaptă,
Gândește cum o primești – ea este cheia vieții!

Buchetul zdrențuit al zilelor

Se scutură timpul
În ochiuri jinduite
Și amarul vieții prea repede
Se adună în drumul cremenii,
Să nu poți să-l alungi.

N-ai răspunsuri la întrebări
Și nici petic de cer
Să știi că este al tău,
Drumul vechi să-l refacă
Și fibra vieții netrecătoare
În dar pentru tine să prefacă.

Te alungă clipa prezentă
În viitor, fără să întrebe –
Tu, azi, ce cărare ai vrea
Să mai străbați însingurată?

Și toate picură, clipă de clipă,
În eternul timpului de neînvins.
Cărarea se umple de trecătorii nopții
Ce nu-și mai recunosc dorințele
Și timpul rămâne neputincios în împliniri.

Buchetul zdrențuit al zilelor
Nu-l recunoști și nu vrei să-l mai primești!

Și azi mă ademenesc sub umbra lor castanii...
Dar privirea speriată și tremur în cuvânt
Le amintește cum sumbra lor chemare
E doar sfâșietor, nemaidorit răspuns.
Castanii, castanii toamnei gânditori,
Adeseori ne odihneau iubirea zâmbitori
Și nu aminteau de întunecatele plecări.

Pe cât de maiestuoși, pe atât de trecători!
Castanii toamnei și oamenii...
Și frunza lor verde îmi șoptește: *se pierde...*
Se pierde an de an și drumul ei final
Se întreabă în fior regal, când va veni?

Sub umbra lor, frumoșii castani ai toamnei
Îngroapă anii lor și anii tăi neștiutori.
Roua zilelor le adună lacrima adormită
Și în noaptea regină pe frunza biruită o vor așterne.

Castanii toamnei și oamenii au o singură rugă –
Cât mai departe lacrima trezită să se ducă!

Viața sufletului

Viața sufletului meu este cu tine.
Nu se poate desprinde nici acum,
Când tu ai plecat.
Atunci, cum viața să-și petreacă timpul?
Răspunsul durerii nu se ascunde
E obosit, dar nicicum
Nu este vinovăția lui în răspuns.

Unduirea timpului
Este urzeala gândului
Când prin trecerea lui
A avut ce să spună.

Acum, când în urmă te uiți
Cuprins de meandrele fluviului
Recunoaște-ți greșelile și împlinirile
Și nu lăsa umbra vântului în noapte
Bucuriile tale peste trepte străine să le arunce.
Trăiește și mulțumește!

Sfințite au fost, toate adunate
Prin rugăciuni, dureri, dezamăgiri
Și iubire venită pe aripi de Sfinți
La tine în suflet să coboare.
Cum ai pășit în viață cu ele
Așa vei fi și fericit!

Azi ți-a rămas pasul cel mare să-l faci
Cu gând curat, neadormit, neirosit
El să fie semnul așteptat din Cer,
Ce îți va arăta în Adevăr – Sălașul Luminii –
Dacă îți este dat să-l înțelegi, să-l primești.

Pecetea plecării

Toate se zidesc și se destramă
Duse spre alte tărâmurii de vântul străbun,
Întâlnind în adânc umbra cenușii
Ce a fost pe Pământ trecătoare.

Și cât adevăr, și cât doare când știm
Asemenea ei sunt mereu oamenii!

Mă resemnez, mulțumind, să mă întăresc
În zbuciumul ciudat, printre oameni trecând
Să-i ocolesc, să-mi văd de pasul făcut,
Să-l înțeleg și să-ți mulțumesc Ție, Doamne!

Doar Tu mi-ai lăsat calea mea să străbat
Printre bune și rele și așa am rămas
O trecătoare până în ziua chemării
Când Pecetea Plecării Tu o vei pune!